

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

ויצא

גליון תס"ה

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

ויצא

יעקב אבינו התפלל במקום המקדש * בכח תפילה בא לדביקות בה' * תפילה שלא להתגשם בעוה"ז * אמונה שלימה ממתיק הדינים * חשיבות הממון שהוא שפע משמים * תפילה על יראת שמים ופרנסה * לפני ה' ישפוך שיחו לדבר עם המלך * שומע תפילת כל פה * כי אני ה' רופאך * התפילה שהחזיר למוטב * לא הנוסח הוא העיקר אלא תפילה כראוי * כל אחד יש לו להתפלל עבור חבירו * להתפלל על הזולת * תפילה להגאולה ולא לצורכי עצמו * להתפלל כעני בפתח * קודם התפילה יחשוב שמת * לא להתיימש כאשר אינו מצליח בעבודת הקודש * מעשי האדם מגיעים למעלה

יומא דנשמתא: המהדש"א ז"ל - ה' כסלו שצ"ב

לחם לרעבים * רב המדינה הפך לבעל עגלה * תלמודו בידו * תהלים מעומק הלב ביטלה הגזירה

וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָּא הַשָּׁמַיִם וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי
הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרִאשְׁתּוֹ וְגו' (כה, י"א).

מאמר מרדכי פירש, דהנה ידוע
אשר התפלה הוא עיקר העבודה
שבלב, כמו שאמרו חז"ל (תענית ב,
א) על הכתוב (דברים יא, יג) 'ולעבדו
בכל לבבכם, זו תפלה', כי 'הלב'
מבין, ועל ידה יוכל לעלות
לדביקות הבורא ב"ה, ולקשר
עצמו בו ית', וגם 'תפלה' הוא
לשון דביקות, כדכתיב (בראשית ל,
ח) 'נפתולי אלקים נפתלתי', שעל
ידי התפילה מקשר ומדבק עצמו
בו ית' בדביקות גדול, וזהו 'ויפגע'

יעקב אבינו התפלל במקום המקדש

פירש"י, רבותינו פירשו (ברכות כו, ב)
לשון תפילה, שנאמר
(ירמיה ז, מז) 'ואל תפגע בי', ולמדנו
שתיקן תפלת ערבית. - ובתרגום
יונתן ביאר 'וצלי באתר בי מוקדשא',
דהיינו שהתפלל במקום המקדש.

בכח תפילה בא לדביקות בה'

זקה"ק הרבי ר' מרדכי' לי
מנאדבורנא זי"ע בספרו

אין פגיעה אלא לשון תפלה (ברכות כו, ב), 'במקום' רומז על הקב"ה שהוא מקומו של עולם, הפירוש הוא, דבעת התפלה יכול לדבק את עצמו בהקב"ה שהוא מקומו של עולם.

תפילה שלא להתגשם בעוה"ז

בספר כתבי רמ"מ מביא בשם הרה"ק מקאברין זי"ע, שביאר הכתוב, 'ויצא יעקב מבאר שבע', כי 'יעקב' רומז על הנשמה, 'מבאר שבע' מלשון 'שבועה', כי הנשמה קודם רדתה לעולם הזה 'משביעין אותו' תהי צדיק ואל תהי

רשע' כמבואר בגמרא (נדה ל, ב), 'וילך חרנה', דכשיוודת לעולם הזה, הולכת ומתגשמת בטינופי עולם הזה. והעצה לזה, 'ויפגע במקום', פגיעה זו תפילה (ברכות כו, ב), דהיינו להתפלל לפני השי"ת שיצילהו מיצר הרע, שלא יתגשם חלילה מתענוגי עולם הזה, 'וילך שם', שאין האדם יוצא ידי חובתו בתפלה בהעברה בעלמא, כי אם תפילה בקביעות 'זיין דערביי', בבחינת לינה, שלא להסיח דעתו מהתפילה, 'ויקח מאבני המקום', שגם צריך לבקש עזר וסייעתא על ידי הצדיקים שנקראים בבחינת 'אבני המקום'.

וַיַּחַלְם וְהָיָה סֶלֶם מַצֵּב אֶרְצָה וְרֹאשׁוֹ מִגֵּיעַ הַשָּׁמַיְמָה

וְגו' (כה, יב).

אמונה שלימה ממתיק הדינים

איש ישראל לאמין באמונה שלימה, שאין שום דבר בכלל ובפרט שלא יהא בהשגחה פרטית מהבורא ב"ה, כי הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, ומהוה כל היות ומסבב

בספר תפארת שמואל רמז כאן חיזוק גדול, על פי המשנה (ברכות ס, ב) 'חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה', והיינו כי חוב קדוש הוא על כל

השמימה', שעל ידי אמונה שלימה ימתקו כל הדינים, ויהיו לחסדים מגולים, וירומם קרנם למעלה ראש.

ועל זה המשיך הכתוב 'והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים', כאמרם ז"ל 'והנה' לשון

שמחה, כמאמר הכתוב (שמות ד, יד) 'הנה הוא יוצא לקראתך וראך ושמח בלבו', דהיינו שיקבל הדינים בשמחה, ואל יבעט ביסורין שהם לטובתו, וכדאמרין בגמרא (ברכות ס, ב) על המשנה הנ"ל חייב אדם לברך על הרעה, 'ליקבלינהו בשמחה', וזהו בבחינת 'והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים', דהיינו בבחינת מלאכי מעלה, דאפילו בשעה שהם יורדים המה בשמחה כמו שהם עולים, בידעם כי רצון הקב"ה כך היא.

חשיבות הממון שהוא שפע משמים

בספר עוד יוסף חי כתב רמז בפסוק זה, דאמרו בגמרא (עירובין פו, א) 'רבי עקיבא מכבד עשירים, ורבינו הקדוש מכבד

כל הסיבות, וכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, ומאתו לא תצא הרעות, ושורש כל הדינים אשר רואים בעינים הוא חסד, ובאמונה הזאת הוא ממתיק הדינים בשרשם, ונעשים רחמים וחסדים.

ולזאת בעת הגלות המר הזאת, שהצרות והדינים מתגברים בכל יום, ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, צריך כל אחד ואחד להתחזק בה' אלקיו, ושלא יפול מאמונתו, וידע נאמנה שהכל הוא בהשגחת הבורא ב"ה בעל העולם, ושכן צריך להיות, ואמנם התכלית הוא לטובה, אך טוב וחסד, 'ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע' (ירמיה ל, ז), כי מהצרה עצמה תצמח הישועה.

וזהו שהראה הקב"ה ליעקב בחלום, 'סולם מוצב ארצה', ר"ל שהראה לו הגליות והצרות של ישראל, שיהיו מוצב ארצה, בבחינת 'כי שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ בטננו' (תהלים מד, כו), עם כל זה 'ראשו מגיע

א שיינע הויז, דאס ווייזט נאכנישט אויף עשירות, נאר עכטע עשירות ווייזט מען מיט דעם אז מען טיילט אסאך צדקה! (לא מחמת שקונים מכונית, נאה, או בונים בית מפואר, בזה ניכר העשירות, אכן עשירות אמיתית ניכר רק בזה שמחלק הרבה צדקה), ועל ידי ריבוי הצדקות מרבים להעלות ניצוצי קדושה מתתא לעילא, וממילא יורד כנגד זה שפע מעילא לתתא, להאיר בכל העולמות העליונים עד עולם התחתון הזה, וממילא יורדים נשמות לעולם הזה שיתוקנו בגופים של בני אדם.

ובזה יובן הרמז במקרא הנ"ל, והנה 'סולם' בגימטריא 'ממון', אמת שהיא 'מוצב ארצה', כי המעות הוא דבר ארציות וגשמיות, אבל 'ראשו מגיע השמימה', שהוא שפע קדוש וראוי לכבדו, ולכן צדיקים חביב להם ממונם, ולכך חזר יעקב אבינו על פכים קטנים, בעבור חיבוב ממונו שהוא שפע הנשפע מאת השי"ת.

והמשיך התורה לרמז גם טעם השנית שראוי לתת

עשירים'. והחיד"א ז"ל בפתח עינים (שם) מביא בשם רבינו האר"י ז"ל (ספר הליקוטין פרשת ויצא פרק לב) בטעם הדבר, שחייב אדם לכבד העשירים, מפני כי העושר הוא שפע קדוש הנשפע מאתו יתברך, והאדם שזוכה להיות עשיר, הוא נעשה כלי מוכן לקבל השפע מהשי"ת תמיד, כי העשיר השפעתו תמידית, ולכך צריך לכבד העשירים שזכו להיות כלי מוכן לקבל שפע גדול מהקב"ה תמיד.

נמצא לפי זה, דהממון הוא שפע הנשפע מלמעלה מהקב"ה, לכך ראוי להיות לו חשיבות גדולה אצל האדם, וצריך האדם להזהר שלא יזלזל בו, ולכן יעקב אבינו חזר על פכים קטנים (חולין צא, א), וכדברי האר"י דלכך ראוי לכבד עשירים, שהם נעשו כלי לקבל השפע הגדול הנשפע מהקב"ה.

ומוסיף בספר הנ"ל, שיש עוד טעם אחר שצריך לכבד עשירים, כי העשירים מרבים לעשות צדקה בממונם, 'נישט ווייל ער פארמאגט א שיינע קאר, אדער

הפסוק (תהלים קב, א) תפלה 'לעני'
כי יעטוף ולפי ה' ישפוך שיחו,
דלכאורה ראוי היה לומר תפלה
'מעני'.

והסביר במשל למלך אחד גדול
ורחמן, שהכריז שכל מי
שצריך לבקש איזה דבר, יבא
ויבקש מאת המלך, וינתן לו
בקשתו ומשאלתו, והיו כאלו שבאו
לבקש כסף וזהב, וכאלו שביקשו
שררה וכדו', אבל היה איש משכיל
אשר ביקש מאת המלך, שימצא
חן בעיני המלך, שיוכל לדבר עם
המלך בכל יום ויום ג' פעמים,
והוטב מאוד בעיניו של המלך
בקשתו, כי ראה שחביב בעיניו
לדבר עם המלך יותר מקבלת זהב
ופז ואוצרות ותענוגי מלאכים, ועל
כן גזר וציוה המלך שאותו האיש
המשכיל ינתן לו בקשתו וחפצו,
שיוכל בכל יום להכנס אל חדרי
המלך פנימה כאוות נפשו, ולדבר
עמו, ובדרכו יוכל להכנס בכל
אוצרות בית המלך, ויטול מה
שירצה באין מוחה.

ועד"ז אמר דוד המלך, תפלה
'לעני', רומז על המלך

מעלה וחשיבות לממון, כי בו
'מלאכי אלקים', כלומר ניצוצות
קדושה ונשמות המגולגלים בדומם
צומח חי מדבר, 'עולים' שמעלים
אותם מתתא לעילא, שיבואו
לתיקונם על ידי מצות הצדקות
שעושים העשירים בממון, וגם
'יורדים' שעל ידם יש ירידה
להנשמות מעילא לתתא לתוך
גופים של בני אדם בעולם הזה.

תפילה על יראת שמים ופרנסה

בענין זה נכון להוסיף מה שאמר
הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא
זי"ע (מובא בספר מדרש שמחה) דמי
שמבקש מהשי"ת רק על יראת
שמים, ואינו מבקש על פרנסה,
זהו סימן שגם מה שמתפלל על
יראת שמים אינו מתוך אמיתות
לבו, שלא יתכן זה בלא זה, דבכדי
לזכות ליראת שמים מוכרחים
לפרנסה בריוח ובשפע.

לפני ה' ישפוך שיחו לדבר עם המלך

בתולדות יעקב יוסף (פ') ואתחנן אות
(י) מביא, שמעתי ממורי
- הבעש"ט הקדוש זי"ע - לפרש

כי אני ה' רופאך

ואשרי המשכיל בגודל מעלת כח
התפילה, ובעת שאירע
אצלו פגע וצרה וכדומה ר"ל, אינו
שם מבטחו בנדיבים וברופאים,
אלא מרים עיניו לאביו שבשמים
ומעתיר ומתפלל לרפואתו
ולהצלחתו, שבוודאי מונע מעצמו
הרבה צער ועגמת נפש, כי הקב"ה
מתאוה לשמוע תפלתן של בניו
חגוניו ורחומיו, ומקשיב שומע
לקולם בעת צרתם, ועוזר להם
לצאת מצרה לרווחה.

מסופר (מובא בספורי חסידים) על חסיד
אחד שהיה חולה אנוש,
ועסק הרבה ברופאים ורפואות,
אך לא הועילו כלום, עד שנכנס
להרה"ק ר' מרדכי מנעשכין זי"ע
לשאול בעצתו ולבקש ברכתו,
אמר לו הרה"ק, עצתי נתונה לך
שתסע להפראפעסאר (רופא מומחה)
שבכיר אניפאלי, ואצלו תמצא
מזור ומרפא למחלתך...

לא התמהמה החולה אף לרגע,
ולא חס על טלטול הדרך
וקושי הנסיעה, כי מסילת ברזל

הנקרא עני, כי המלך לית ליה
מגרמיה (מעצמו) כלום, רק הכל
נמצא ביד הממונים על אוצרי
המלך, והכוונה הוא, 'תפלה לעני',
שביקש והתפלל שיוכל לדבר עם
המלך שנקרא עני, 'כי יעטוף' ר"ל
שנתעטף בשאלה זה שיוכל לקבל
כל חמדה ואוצרי המלך, ואיך זכה
לזה 'לפני ה' ישפוך שיחו' כי ביקש
שינתן לו לשפוך שיחו לפני ה',
שיוכל לדבר עם המלך בעצמו,
ובבקשה כזו כבר נתעטף הכל.

שומע תפילת כל פה

ועד כמה הקב"ה מתאוה ושמח
בתפלתן של ישראל, ואפילו
כאשר אינה נאמרת כדת וכראוי,
ואינו משיג את הכוונות שבה,
כתב בספר חסידים (סימן יח) בזה"ל:
אותם הקוראים פסוקי דזמרה
בקול רם ונעים זמר, אפילו שאינם
יודעים הפסוקים ואומרים בטעות,
תפלתם וזמירותם מתקבל כריח
ניחוח, וגם הקב"ה שמח עליו
שמחה גדולה, ואומר כמה הוא
מזמר לפני לפי דעתו, על זה נאמר
(שיר השירים ב, ד) 'ודגלו עלי אהבה'.

איפוא האנשים אשר מתגוררים באניפאלי אם ח"ו אחד מהם חולה?! השיב לו החסיד, מה יוכלו לעשות, אין להם ברירה אלא לבטוח בהשי"ת, שהוא ברוב חסדו ירחם עליהם וישלח להם רפואה מן השמים! אמר לו הרה"ק אכן זהו הפראפעסאר מאניפאלי שאמרתי לך... אותו פראפעסאר אשר עוזר לתושבי אניפאלי הוא יעזור גם לך, וכן היה תיכף כשיצא האיש מחדרו של הרה"ק, מיד הרגיש שהוא הולך ומבריא, עד שנתרפא ברפואה שלמה.

התפילה שהחזיר למוטב

פעם אחת הגיע איש אחד לביתו של הרה"ק מפרימשילאן זי"ע, שהיה ניכר עליו שאינו שומר תורה ומצוות, אנשי הבית והנוכחים הביטו עליו בפלאה, מהו מעשיו כאן ומה רצונו?! כאשר נכנס לחדרו של הרה"ק פרץ בבכי, וסיפר על צרתו, שונאיו העלילו עליו עלילה קשה, וגם שכרו עדי שקר להעיד לרעתו, ואינו יודע לשות עצות בנפשו איך יוכל

עדיין לא היתה בארץ בימים ההם, ושכר תיכף עגלה לנסוע לאניפאלי, המרחק מנעשכז לאניפולי רב הוא, ולכן שהה הרבה זמן בדרך עד שהגיע לאניפאלי, תיכף בבואו לשם התחיל לחקור ולדרוש היכן דר כאן הפראפעסאר, תמהו עליו אנשי העיר, הלא אין כאן שום פראפעסאר בעיר הזה, שאל אותם האיש אולי יש כאן איזה רופא בעיר הזה, והשיבו לו גם רופא אין נמצא בעיר זה, ואף אין כאן שום אחד שמבין בעניני רפואה.

האיש עמד משתומם ומתפלא מאוד על הרה"ק מנעשכז, היתכן שיוציא הצדיק מפיו דבר שלא היה בעולם כלל, אבל מה יוכל לעשות, הצטער מאוד על איבוד זמנו וטורח והוצאות הנסיעה לבטלה, ונסע בחזרה להרה"ק מנעשכז וסיפר לו את כל הקורות איתו, שאין באניפאלי לא פראפעסאר ולא רופא.

כאשר כילה לדבר, שאל אותו הרה"ק אם כן מה עושים

להבטיח על דבר זה, מהיכן אקח זמן לזה? אמר לו הרה"ק, אני נותן לך תפילין, ואינך צריך להניחו רק לזמן קצר מאוד, ואם תבטיח לי על זה, אני מבטיחתך שתצא זכאי.

וכמובן דכאשר שמע שצריך להניחו רק פעם אחת ביום, ורק לדקות ספורות, הסכים לזה. הרה"ק נתן לו טלית ותפילין ונפרד מאתו בברכה.

אחרי זמן קצר הופיע אותו איש בבית מדרשו של הרה"ק, ופניו אינם כתמול שלשום, היה ניכר עליו שהשתנה מהקצה אל הקצה, ונעשה איש ישר ומדקדק במצוות, והתפלל בתלהבות וכראוי, וביקש מהרה"ק דרך תשובה על חטאיו הקודמים, ונעשה מקורב מאוד, והגיע לשם לימים טובים וכדו'.

כמה חסידים אשר הכירוהו מבואו בפעם הראשון, שאלו אותו מה גרם לו לשנות את אורחות חייו? והשיב מה אגיד לכם, ברכתו של הרה"ק התקיימה

להטות לב השופטים להכריע את הדין לטובתו.

הרה"ק שאל אותו האם שומר שבת?! והשיב לא, והתנצל כי עיקר פרנסתו הוא ביום השבת, כי בעירו מקבלים כל הפועלים הגוים את שכרם ביום השבת, ובאותו היום הולכים לשוק ולחנויות, שאז יש בידיהם לשלם, ואם יסגור חנותו ביום השבת יפסיד כל פרנסתו.

המשיך ושאל אותו האם מקפיד על כשרות?! השיב שהוא ואשתו טרודים מאוד, ואין זמנם פנוי להקפיד על עניני כשרות. שאל אותו ומה עם תפילה והנחת תפילין, וגם על זה השיב שאין זמנו פנוי ואינו יכול להקדיש זמן לכך.

הרה"ק מפרימשילאן התדבק בשרעפיו, ופנה ואמר לו, אם תבטיח לי, שמהיום והלאה אתה מקבל עליך להקפיד על הנחת תפילין ותפילת שחרית, הבטחתי נתונה לך שתצא זכאי במשפט. וענה ואמר, איך אוכל

אותו באיזה נוסח יתפללו, כפי מנהג טבריא או כמנהג בראנאוויטש, שהיה הבדל בין המנהגים האלו. נענה אלי מרן זי"ע 'דאווענט אפילו נוסח אשכנז, אבער דער עיקר דאווענט ווי עס דארף צו זיין' (תתפללו אפילו נוסח אשכנז, אבל העיקר שתתפללו כראוי).

כל אחד יש לו להתפלל עבור חברו

בנועם אלימלך (בליקוטי שושנה)
מפרש מאמרם ז"ל (גיטין ז, א) מי שיש לו צעקת לגימה על חברו ודומם, הקב"ה עושה לו דין, נראה לפרש מפני שהאדם יש לו להתפלל תמיד בעד חברו, כי לעצמו אין יכול לפעול כל כך, שאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים (ברכות ה, ב), אבל על חברו הוא נענה מהרה, וכל אחד יש לו להתפלל בעד חברו, ונמצא זה פועל לזה חפצו, וזה לזה, עד שכולם נענים.

וזהו שאמרו ישראל ערבים זה לזה, פירוש 'ערבים' לשון מתיקות, כמו 'וקולך ערב', מפני שממתיקין זה לזה בתפלתם,

במלואה ויצאתי זכאי במשפט, וגם אני קיימתי מוצא פי, שהנחתי בכל יום ויום תפילין לזמן קצר, והתפללתי במהירות תפילת שחרית, במשך הזמן התחיל לבי לייסרני, מדוע לא תתפלל כראוי כדי להודות ולהלל להשי"ת אשר הצילך מצרה גדולה, ומאז התחלתי להתפלל בנחת ובכוונה, עד שהתחלתי להתפלל ג' תפילות בכל יום כראוי, ומצוה גוררת מצוה, שהתחלתי להתבונן איזה פנים אני נושא לפני הקב"ה, כאשר אני מתפלל לפניו ג' פעמים ביממה ואני מחלל את השבת, ומיד קבלתי על עצמי שלא לחלל את השבת, וכך נמשכתי להקפיד על כשרות, עד שנהפכתי ליהודי כשר המדקדק בכל המצוות.

לא הגוסס הוא העיקר אלא תפילה כראוי

בספר מוקנים אתבונן (מהרה"ח ר' ישראל שמעון קאסטיילניץ ז"ל)
מספר, כאשר הרה"ק הבית אברהם מסלאנים זי"ע יסד את בית החסידים בירושלים, שאל

סובל כ"כ ברחקות, הלא ביכלתו להתפלל לפני הקב"ה ליתן לו עשירות מופלגת, והמגיד הקדוש השיב לו במשל למה הדבר דומה, למלך אשר השיא את בתו, והזמין אורחים רבים, וכמובן שהשולחנות היו ערוכות מכל טוב, מאכלים ומשקאות מעדני מלכים, בכלים נאים ויפים, וכולם המתינו שהכלה תבוא, ויוכלו להעמיד את החופה, ופתאום הגיע ידיעה מחרידה שהכלה זרקה את עצמה מהקומה החמישית של ארמון המלוכה ומתה, כל האורחים קמו מיד ממקומם, ובעצב ודמעות עזבו את שערי ארמון המלוכה, ורק אחד מהם לא הסכים לוותר על הסעודה הנפלא, והתיישב לאכול ולסעוד את נפשו במאכלים ומשקאות הטובים, אין ספק שבוודאי כולם יביטו עליו כחסר דעה ובלי לב.

הנמשל הוא, השכינה הוא בגלות, ובני ישראל נרדפים ומעונים ע"י הגוים, ואיך אוכל להתפלל לפני הקב"ה בשביל 'הגרייצער' (הפרושה) שלי? עדיף לי

שמתפללין כל אחד בעד חבירו, ועל ידי זה הם נענים.

וממשיך וכותב: ועיקר התפלה היא במחשבה, מפני שבמחשבה יכול בנקל להתקבל תפלתו, בעבור שאין עליה קטרוג. וזהו פירוש מאמר חז"ל 'כל מי שיש לו צעקת לגימה על חבירו', שצועק בשביל חבירו שאין לו פרנסה, 'ודומם' פירוש שמעלה תפלתו בעולם המחשבה, 'הקב"ה עושה לו דין', פירוש שפועל רצונו הטוב ונענה בתפלתו.

להתפלל על הזולת

הגאון החזון איש זצ"ל כתב לאיש א' באגרת (אגרות חזון איש ח"א קכג) בזה הלשון: חסר לך הרגש של השתתפות בצער זולתך, והעצה לזה... להתפלל על צרת זולתך, אף כשאין הדברים יוצאים מהלב, ואף אם המצטרע הוא איש חמוני הדיוט ובזוי.

תפילה להגאולה ולא לצורכי עצמו

סוחר א' שאל את הרה"ק המגיד מזלאטשוב זי"ע, למה הרבי

שוכבים ביסורים בקבר, ובא אחד ואמר לו קום עמוד והתפלל. ואמר ששמע בעצמו מקדושת פה אביו הרב הקדוש (רבי אשר מסמטאלין) זצ"ל אשר התפלל במחשבה זו במשך שנה תמימה.

הגה"ק ממונקאטש זי"ע בתפארת בנים (פ' לך) פירש בזה מאמר הכתוב (בראשית יז, א) 'התהלך לפני והיה תמים', דאיתא בגמרא (סוטה יב, א) אין 'הליכה' אלא לשון מיתה, וכן הוא אומר (בראשית כה, לב) 'הנה אנכי הולך למות'. ובמכילתא (פרשת יתרו מסכת דעמלק ב, ט) דרשו על הפסוק (שמות יח, כ) 'והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה', זה קבורה. וזה י"ל לענינינו, שאמר לו הקב"ה לאברהם אבינו 'התהלך לפני', תצייר בעצמך שאתה כבר מת ומונח בקבר, ואומר לך אח"כ קום עמוד והתפלל, ואז 'והיה תמים' דבוראי תתפלל בהתלהבות ובדחילו ורחימו בלי שום פניה ומחשבה רק בשלימות הרצון, עכ"ד.

כמו כן יחשוב האדם בדעתו כאילו נמצא כבר בעולם

להתפלל שבני ישראל יגאלו מהגלות הנורא הזו, והשכינה תחזור לציון ברינה.

שהתפלל כעני בפתח

בספר מזקנים אתבונן (עניני תפילה) מביא שהרה"ק מקאברין זי"ע פירש הכתוב (תהלים קט, ד) 'תחת אהבתי ישטנני ואני תפלה', שאמר דוד המלך 'ואני תפילה', 'איך בין א שטיק תפילה'... פירוש, בדרך כלל כשאדם יש לו בקשה למאן דהו צריך לכותבו במכתב וכדומה, לפרט מה בקשתו, אבל כשמגיע עני מרוד החבוש בבגדים קרועים ובלואים, אינו צריך לכתוב שום דבר, שהרי כשרואים אותו מבינים על אתר מה רצונו ומה נחוץ לו, וזהו 'ואני תפילה', רבש"ע, הבט נא עלי ותראה מיד מה רצוני ומה אני צריך.

קודם התפילה יחשוב שמת

הרה"ק ר' אהרן מקארלין זי"ע היה אומר (מוכא בבית אהרן בסדר היום) שהצדיקים היו משערין בעצמם קודם התפלה, כאילו הם

תפילה ודרך ארץ וכו'. עוד איתא שם, אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל, שנאמר (תהלים כו, יד) 'קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'", ופירש"י 'קוה' והתחזק, ולא תמשיך ירך, אלא חזור ו'קוה'.

אכן עצה זו אינו רק בענין התפילה, אלא כן הוא בכל עבודת הקודש, שאם רואה אדם שעדיין לא הצליח להסיר האבן נגף מעל לבו, אומרים לו 'חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'", כי מחסדי המקום ב"ה עלינו שניתן לנו להתחיל מתחילת העבודה, עד שברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישרים אתו, כי המקטריגים לא יפריעו בעדו לעבוד את ה'.

וזהו שרמזו הכתוב באומרו 'ויקח מאבני המקום', שאם רואה איש הישראלי שעדיין אבן הנגף על לבו ובמקומו עומד מבלי שיוכל לגלגלו מעליו, אל יתייאש ח"ו, רק 'חזק ויאמץ לבך', וישם מראשותיו, שיתחיל שוב מראש ותחילת העבודה, ויזכה למאמר הכתוב (תהלים כו, ו) 'ועתה ירום

העליון, ודנין את נשמתו על כל חטאיו ומעלליו בעולם הזה, והוא אובר עצות ולא יודע כדת מה לעשות להציל את נפשו מרדת שאולה, ואז בא מלאך המושיע ואומר לו, שביכלתו לירד למטה, להתפלל רק תפילה אחת ויחידה, ובתפילה זו יוכל לתקן כל מעשיו, היעלה על הדעת איך תהא נראית תפילה כזו, אין ספק בדבר שיתפלל בהתלהבות ובדמעות שלישי, בלי שום ביוזעם ונייעם או הסעלעפאן, רק יתפלל בבחינת כל עצמותי תאמרנה, כדי לפעול אות לטובה ולהטות דינו לצדק, וזהו בחינת תפילת הצדיקים, וזהו תפלתן של הצדיקים להתפלל בכל יום ויום מתוך הרגשה כזו, כאילו זהו התפילה היחידה שקיבלו במתנה כדי לתקן כל מעשיו.

לא להתייאש כאשר אינו מצליח
בעבודת הקודש

אאזמו"ר מקרעטשניף זי"ע בספר תורת חיים ואמונה פירש כוונת הכתוב ע"ד אמרם ז"ל (ברכות לב, ב) ארבעה צריכין חיזוק, תורה ומעשים טובים

אלקים עולים ויורדים בו, 'פוחזים
בו ורוקדים בו'. החידושי הרי"ם
כתב, למדנו מדברי המדרש מוסר
השכל גדול, שאם היה אדם
מישראל יודע עד היכן ולאִיזה
מקום מגיעים מעשיו, אז לא היה
מבטל שום דבר מהעבודה
וממעשים הטובים, מחמת שבכח
מעשיו יכול להרבות שפע ושמחה
בעולמות העליונים, שהמלאכים
בעולמות העליונים יוצאים לריקוד
במחול, שהם רוקדים ושמחים עד
למאוד, בזכות השמחה שיהודי
מעורר במעשיו, כדברי המדרש
פוחזים "ורוקדים בו".

ראשי על אויבי סביבותי וגו',
ויתקיים בו במשך עיתים וימים
הכתוב (דברים יב, י) 'והניח לכם מכל
אויביכם מסביב' וגו'.

אמנם גם בעת צרה כזאת, כאשר
רואה שלבו כלב אבן ח"ו,
אז העצה 'וישם מראשותיו',
יסתכל ויפשפש במעשיו הקודמים,
למצוא מהו המקור שהביאו לידי
קרירות כזאת, ויתקן הפגם הזאת,
ואזי אם אבן הוא נימוח.

מעשי האדם מגיעים למעלה

איתא במדרש (ב"ר סח, יב) על
אומרו 'והנה מלאכי

יומא דנשמתא

הגה"ק רבי שמואל אליעזר ב"ר יהודה הלוי זי"ע המהרש"א
ה' כסלו שצ"ב

לחם לרעבים

עצובות, קרא לו ושאלו מפני מה
פניך עצובות, הביע לפניו האופה
את צערו ואמר, רבי יום השוק
שהיה השבוע בעירנו, גרם לי
הפסד מרובה, כי הכנתי לחמים
הרבה למכור אותם בשוק, אבל
בסופו של דבר לא הצלחתי למכור

בספר תולדות מהרש"א מסופר,
שפעם אחת נכנס לבית
מדרשו של המהרש"א אחד
מהאופים שבעיר כדי להתפלל עם
הצבור, והמהרש"א הרגיש שפניו

בלימודו, על כן לא בא לקבל את פניו, ונתיישב רב המדינה ליסע אצלו אל המקום אשר המהרש"א היה חונה שם, ובא אל העיר, ויחדרו כל העיר לקראתו כנהוג, ובאו כולם לקבל פניו, אבל המהרש"א לא אבה ללכת אליו, ורב המדינה דן אותו גם כן לכף זכות, ותלה גם זאת בביטול תורה, שאינו רוצה לבטל מלימודו.

ואמר לעצמו אני אלך אליו, ואכן פנה והלך רב המדינה לבית מדרשו של המהרש"א אשר ישב שם עם תלמידיו, אבל גם בבואו לשם לא זו המהרש"א ממקומו, ולא הפסיק מלימודו, ולא נתן לו שלום כלל, ובכל זאת דנו לכף זכות גם עכשיו, ואמר אולי גם זה מחמת שאינו רוצה לפסוק פומיה מגרסיה אפילו לרגע כמימרא.

בתוך כך נכנס לשם בחור צעיר יפה עינים, ומיד חרד המהרש"א לקראתו, וקם לפניו מלא קומתו, וחלק לו כבוד מרובה, ודיבר עמו הרבה מאד, ורב המדינה התקצף וכעס עליו מאד,

כמעט כלום, ועתה יש לי הפסד מרובה מכל הלחמים שנשארו בידי ואין קונה אותם, המהרש"א בטוב לבו לא היה יכול לראות בצערן של אותו האופה, ותיכף אמר לו לך והבא לביתי כל הלחם אשר נמצאים ברשותך! וכאשר הביא אותם לביתו, ציוה המהרש"א לשלם לו את דמי כל הלחם אשר הביא, וכל הלחמים ציוה לחלק לעניי העיר.

רב המדינה הפך לבעל עגלה

מעשה נורא מובא בספר הנ"ל, כי המהרש"א כיהן כרב באיזה קהלה, והיה נוהג לישב עם בני הישיבה במשך כל היום כולו, ועסק עמהם בתורה.

והיה אז רב המדינה באותו איזור, שכל רבני הסביבה היו נתונים תחת מרותו, וכל רבני הקהילות שבכל הגלילות הוצרכו לבוא לפני רב המדינה לקבל את פניו, אבל המהרש"א לא בא לקבל את פניו, רק היה יושב ולומד תמיד, רב המדינה דן אותו לכף זכות, דאולי מחמת שטרוד

הנ"ל, ונהרג אחר שתי שעות תיכף
כדברי המהרש"א.

מיד רץ הרב אל המהרש"א, ואז
אמר לו המהרש"א עכשיו
תראה שבעוד זמן קצר יביאו לכאן
עוד אדם שנהרג, בתוך כדי
דיבורם נשמע הקול בעיר שמצאו
איש אשר נהרג, ורב המדינה
נתבהל מאוד, ושאל אותו מה
זאת?!

אז גילה לו המהרש"א כל מה
שראה, שזה הבחור היה
גלגולו של אחאב מלך ישראל,
ומחמת זה חלק לו כבוד הרבה,
ובשביל שאחאב מלך ישראל
נהרג, ע"כ נגזר גם על הבחור
להיות גם נהרג, ותיכף שהבחור
יצא לאויר עולם, תיכף נברא
משחית בשביל להרגו, והיה עומד
סמוך לעיר הזאת, והיה מצפה עד
שיגיע זמנו של הבחור הנ"ל שיהיה
נהרג על ידו, ומחמת שאתם
עכבתם אותו עד שנהרג באמצע
העיר על ידי האיש היורד בחצים,
הוכרחו ליתן בידי המשחית הנ"ל
איש אחר במקומו, ואם כן אתה
גרמת למותו של אותו האדם,

וביזה אותו, ואמר לו, בתחילה
כשלא באתם אלי למקומי דנתי
אתכם לכף זכות ותליתי בביטול
תורה, אח"כ כשבאתי למקומכם
ולא באתם אלי, דנתי אתכם ג"כ
לכף זכות, ותליתי ג"כ בביטול
תורה, אח"כ כשבאתי לבית
המדרש ולא נתתם לי שלום, דנתי
ג"כ לכף זכות ותליתי ג"כ בביטול
תורה, שאין אתם רוצים להפסיק
מן התורה כלל, אבל עכשיו אני
רואה ששקר הוא, כי הלא את
הבחור כבדתם ודברתם עמו
הרבה באמצע הלימוד, וכעס עליו
מאוד.

ואמר לו המהרש"א, אתה תראה
לאות ולמופת שהבחור הזה
בעוד שתי שעות יהרג... ולא רצה
הרב להאמין, ולקח את הבחור
הנ"ל והלך עמו אחת חנה ואחת
חנה, ודיבר עמו הרבה הרבה, לבל
יניחנו להתעלם מן העין, עד
שיעבור השתי שעות כדי להכחיש
את דברי המהרש"א. ויהי כאשר
עברו בעיר, חלף והלך אצלם איזה
אדון שירה חץ כדי לירות באיזה
עוף, והחץ נכנס ללבו של הבחור

וצריכים אתם לקבל תשובה כי על ידכם הוא נהרג, כי אתם גרמתם זאת על ידי העיכוב שעכבתם את הבחור כאן.

רב המדינה בשמעו דברים אלו, נפל לפני רגלי המהרש"א ופייסו, והתחנן לפניו שימחול לו, וגם יתן לו דרך תשובה לתקן את חטאו, ואמר לו המהרש"א, תשובתך הוא שתסלק את ירך מכתר הרבנות, ותהיה בעל עגלה. וקיבל על עצמו כך, ונעשה בעל עגלה.

תלמודו בידו

עוד מסופר שם, שהמהרש"א ז"ל היה לומד יומם ולילה, לא עבר עליו לילה אחד של שינה בלי לימוד התורה.

רק בלילה אחד לא עסק בתורה, בליל ניטל, שבאותו לילה היה מחשב הכנסותיו, למען לידע כמה עליו להפריש מעשר לעניים.

באחת השנים אירע מקרה, שאיש אחר קל דעת ופושע

מתושבי אוסטראה, שנשא בלבו מינה על המהרש"א, הלך והלשין עליו בפני המלכות שהוא מחרף ומגרף את דת הנוצרים, והביא כהוכחה לדבריו את מנהגו, שנמנע מלעסוק בתורה בליל ניטל, כי האויר של לילה זה היא טמאה.

המהרש"א שלא ידע מכל המתרחש, ישב כמנהגו באותו הלילה ליד שולחנו לערוך את חשבוניותיו, אולם תוך כדי כתיבה נפל פתאום ספר מתוך ארון הספרים ארצה, המהרש"א מיהר לקום, וגחן והרים את הספר נשקו והעמידו במקומו, אולם לא עברו דקות ספורות והנה נפל ספר אחר ממקומו, המהרש"א מיהר שנית להרים את הספר, אבל כשחזר המקרה ונפל ספר בפעם השלישית, נפעם והרהר בלבו הלא דבר הוא, הוא נטל את הספר בידו ופתחו כאלו נתכוון לעיין בו, ובאותו רגע נפתחה הדלת בחזקה, ושוטרי העיר עם מפקדם נכנסו בבהלה לתוך החדר, כאשר המסור נתלווה עליהם, וכשראו את המהרש"א יושב ולומד בשלוח

שכונת היהודים, אבל השתוממו מאוד לראות שבכל שכונת היהודים לא נמצא איש, וכאשר התקרבו ליד בית הכנסת שמעו את הקולות, וביקשו להיכנס פנימה לתוך בית הכנסת כדי לפרוע פרעות ביהודים ה"י, אבל לא יכלו להכנס לא מהדלתות ולא מהחלונות, וע"כ החליטו לשרוף את בית הכנסת עם כל הנמצאים בו, אבל לא עלתה בידם, וכל החצים שזרקו על בית המדרש נמס מיד כשעווה.

שר הצבא שעמד בראשם, הבין שכפי הנראה יש ביניהם איזה צדיק אשר תפילתו מתקבלת, ניגש לדלת בית הכנסת, דפק ואמר, פתחו את הדלת ואל תפחדו, כי לא אעשה שום רעה לישראל.

המהרש"א ציוה להפסיק את אמירת התהלים, מפני שכבר חלפה הגזירה והתבטלה, וציוה להשמש שיפתח את הדלת כי עבר זעם, כאשר פתח השמש את דלת בית הכנסת, ניגש שר הצבא אל המהרש"א,

כשספר בידו, נרתעו מיד לאחוריהם, ועצת הפושע הופרה.

תהלים מעומק הלב ביטלה הגזירה

מעשה פלא מסופר, שיום אחד מוקדם בבוקר, השכים המהרש"א לבית הכנסת, ובדרכו ראה בשמים ענן משונה, ציווה מיד למשרתו שיפתח לו את בית הכנסת במהירות, ויצא מיד להכריז בכל רחובות העיר, שעל כל היהודים להתאסף בבית הכנסת במהירות, אנשים נשים וטף, ואפילו חולים על מיטתם יביאו לבית הכנסת, ואת הבתים ישאירו פתוחים לרווחה ללא פחד.

השמש עשה כמצוותו, והכריז בכל רחובות העיר, בעיר קמה בהלה, כולם התאספו בבית הכנסת כמצות המהרש"א, המהרש"א ציווה שכולם יאמרו תהלים, והוא עצמו עמד נשען על מקלו מאחורי הדלת וקורא תהלים בדמעות שליש ובקול נשבר ונדכא.

לאחר שעה קלה באו מאות גויים מזויינים, והתנפלו על

והתפללנו מעומק לבנו בלב נשבר
ונדכה, ובכך התקבלה תפילתנו
לפני אבינו שבשמים, והיה קידוש
השם גדול.

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל
ישראל אבי"ר

נשק לו את ידו ואמר אני רואה
שתפלותיכם עושה פירות, אני
מבטיח לכם שלא יהיו יותר פרעות
במקום הזה, אך אבקש שתאמר
לי רק מה עשיתם כדי שתפילתכם
תתקבל, אמר לו המהרש"א לא
עשינו כלום, רק אמרנו תהלים

כס"ד

אתה זקוק לישועה ? שירובים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלעך, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ל"ין - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא